

DOKTORAND:	Ingrid C. Hjort
GRAD:	Philosophiae doctor
FAKULTET:	Det samfunnsvitenskapelige fakultet
INSTITUTT:	Økonomisk Institutt
FAGOMRÅDE:	Environmental economics
VEILEDERE:	Bård Harstad (UiO) og Mads Greaker (OsloMet)
DISPUTASDATO:	8. oktober 2020
AVHANDLINGENS TITTEL:	<i>Second-Best Approaches to Regulate Emissions</i>
<p>Å redusere forurensende utslipp vil nødvendigvis involvere markedsregulering hvor den regulerende myndighet griper inn for å internalisere miljøkostnaden fra utslipp. Men utslippsregulering er ikke alltid enkelt å gjennomføre når vi står ovenfor sterke interessekonflikter. Denne avhandlingen tar for seg utfordringene som oppstår når det er interessekonflikt enten mellom politiske fraksjoner innad i regjeringen, mellom den regulerende myndighet og den regulerte industrien eller mellom land. Avhandlingen utforsker utslippsregulering hvor ineffektiviteter oppstår enten i form av utslippslekkasje, unndragelse eller ved at aktører ønsker å være gratispassasjerer. Slike ikke-trivielle settinger gjør det nødvendig å studere andre-best løsninger, fordi første-best ikke er mulig.</p> <p>Den første artikkelen (<i>Environmental policy and trade barriers: The relocation effect</i>) utforsker en mulig strategisk link mellom miljø- og handelsreguleringer når den forurensede produksjonen kan forflytte seg mellom land. Artikkelen trekker frem den politiske spenningen som oppstår når utslipp fra industrien skal reguleres. Industrien vil relokere for å utnytte mulige konkurransefortrinn i form av usymmetriske reguleringsnivåer på tvers av land. Dette skaper en utslippslekkasje. Utslippsreguleringer innebærer økte kostnader og initierer utflytting, hvor handelsbarrierer beskytter industrien for utenlandsk konkurranse og initierer innflytting. I hovedsak viser artikkelen hvordan miljø- og handelspolitikk motvirker hverandre når utslipp er lokale og komplementerer hverandre når utslipp er globale. Det betyr at den politiske fraksjonen som legger vekt på miljø ønsker å redusere handelsbarrierer hvis forurensningen er lokal, og den vil ønske å øke handelsbarrierer hvis forurensningen er global. Ved globale miljøproblemer kan et enkelt land forhindre utslippslekkasjen ved å kombinere en skatt på utslipp med handelsbarrierer. På denne måten vil den miljøvennlige politiske fraksjonen i et klimaledende land støtte en proteksjonistisk politikk. Den andre artikkelen (<i>Environmental policy under imperfect compliance</i>) tar for seg en industri hvor noen produsenter finner det profittmaksimerende å unndra reguleringsbestemmelsene. Artikkelen er inspirert av Volkswagenskandalen i 2015, hvor en stor og anerkjent bilprodusent overraskende nok valgte å investere i unngåelse av en utslippsstandard. Artikkelen studerer kostnadselementene i en utslippsregulering og foreslår et design som begrenser jukseernes konkurransefortrinn. Den tredje artikkelen (<i>Green R&D clubs</i>) studerer et globalt miljøproblem i tilknytning til klimaproblemet og en mulig forbedring av Parisavtalen. Artikkelen ser på en alternativ form for internasjonalt samarbeid som baserer seg på immaterielle rettigheter og hvordan vi kan utnytte monopolmakten som oppstår ved utdelingen av patenter. Vi foreslår at land skal gå sammen om å danne en teknologi-klubb, hvor klubbmedlemmer er forpliktet til å både øke sine utslippsmål og å investere i forskning og utvikling (FoU) av en gjennombruddsteknologi innen utslippsreduksjon. Hvis klubben klarer å utvikle teknologien og motta patentrettigheter på oppfinnelsen, kan klubben selge teknologien til ikke-medlemmer. Denne medlemsfordelen gjør at det er mulig å opprettholde internasjonalt samarbeid med ambisiøse utslippsmål, og i tillegg sparke i gang utviklingen av nødvendig utslippsreducerende teknologi.</p>	